

Sygn. akt XVII AmE 41/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Hanna Kulesza**

Protokolant: protokolant sądowy Irmina Bartochowska

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2014 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółki Akcyjnej** z siedzibą w W.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem zainteresowanych: (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz R. D.

o ustalenie, że wstrzymanie dostaw sprzedaży energii było uzasadnione

na skutek odwołania (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. od Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 22 grudnia 2011 r., znak (...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł. (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Hanna Kulesza

Sygn. akt XVII AmE 41/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 grudnia 2011 r., znak (...), po rozpatrzeniu wniosku R. D. z dnia 25 sierpnia 2008 r., w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostaw energii elektrycznej do nieruchomości położonej przy ul (...) w W., przez (...) S.A., Prezes URE postanowił stwierdzić, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej w dniu 1 sierpnia 2008 r., do nieruchomości Wnioskodawcy położonej w W. przy ul (...), przez (...) Sp. z o.o. przy udziale (...) S.A. było nieuzasadnione.

Swoje rozstrzygnięcie pozwany Prezes URE oparł na dokonanym w toku przeprowadzonego postępowania administracyjnego ustaleniu, że w przedmiotowej sprawie (...) S.A. nie zachowała procedury określonej w art. 6 ust 3a ustawy – Prawo energetyczne, albowiem wskazane w w/w przepisie powiadomienie o zaległościach oraz wyznaczonym terminie do ich uregulowania, zostało wysłane do wnioskodawcy listem poleconym zaadresowanym na inny adres, niż wskazany w umowie sprzedaży energii elektrycznej nr (...) z dnia 27 sierpnia 2004 r. ,przy czym przedsiębiorstwo energetyczne nie przedstawiło dowodu na to, czy powiadomienie to zostało doręczone Wnioskodawcy i w jakim terminie.

Od powyższej decyzji powódka – (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła odwołanie zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji powódka zarzuciła:

1. naruszenie art. 6 ust. 3a ustawy z dnia 10.04.1997 r. Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz.U. 2006 r. Nr 89 póź. 625), przez błędne zastosowanie i orzeczenie, iż wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do lokalu Zainteresowanego R. D. było nieuzasadnione,
2. naruszenie art. 61 k.c. poprzez niezastosowanie i przyjęcie, że oświadczenie woli złożone Zainteresowanemu R. D. nie doszło do niego w taki sposób, że mógł się on z nim zapoznać,
3. rażące naruszenie art. 77 §1 k.p.a. w zw. z art. 7 k.p.a. poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy oraz błędne przyjęcie, że to na przedsiębiorstwie energetycznym spoczywa ciężar dowodu w sprawie.

Mając na względzie powyższe zarzuty, powódka wniosła o

#.

- zmianę zaskarżonej decyzji w całości poprzez stwierdzenie, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do lokalu Zainteresowanego R. D. nie było nieuzasadnione,
- w razie nieuwzględnienia powyższego wniosku, powódka wniosła o uchylenie decyzji w całości.

Ponadto strona powodowa wniosła o:

#.

- zasądzenie na rzecz strony powodowej kosztów postępowania według norm przepisanych,
- wystąpienie do Poczty Polskiej o uzyskanie informacji, kiedy Zainteresowany R. D. otrzymał pismo (...) S.A. nadane dnia 24 kwietnia 2008 r., (nr nadawcze (...) oraz (...)) na okoliczność daty i faktu doręczenia przesyłek powodowego przedsiębiorstwa
- zobowiązanie Zainteresowanego R. D. do przedstawienia wyjaśnień dotyczących formy prowadzonej działalności polegającej na wynajmie lokali w nieruchomości, do której wstrzymano dostawę energii elektrycznej na okoliczność bycia przedsiębiorcą przez w.w zainteresowanego oraz w związku z tym, istnienia kryterium podwyższonej staranności odbioru przesyłek pocztowych.

W uzasadnieniu odwołania przedsiębiorstwo energetyczne stwierdziło, że w przedmiotowej sprawie została dochowana procedura przewidziana w art. 6 ust. 3a Prawa energetycznego. Odbiorca zalegał z zapłatą za pobraną energię elektryczną, co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, został powiadomiony na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy oraz został mu wyznaczony dodatkowy dwutygodniowy termin do zapłaty zaległych i bieżących zaległości. a wstrzymanie dostaw energii elektrycznej nastąpiło po bezskutecznym upływie tego terminu.

Powodowe przedsiębiorstwo przyznało, że wysyłało faktury i pismo przypominające o zaległościach na adres inny niż wskazany w umowie jako adres do korespondencji - W., ul. (...), jednak zdaniem powoda nie uniemożliwiło to wnioskodawcy zapoznania się z treścią oświadczenia woli powoda, ponieważ pod dressem na który była kierowana korespondencja tj. ul. (...) w W. znajduje się również nieruchomość wnioskodawcy, a zatem miał on możliwość odbioru przesyłek wysyłanych na ten adres.

Odnosnie zarzutu naruszenia art. 61 kc, powodowa Spółka podniosła, iż kluczowe znaczenie ma fakt, że przedsiębiorstwo energetyczne wystosowało pismo zawierające przypomnienie z dnia 23 kwietnia 2008 r. co zostało wykazane dowodem w postaci kopii pisma i wydruku z książki nadawczej przedsiębiorstwa. Zdaniem Spółki udowodnienie nadania pisma z dnia 23 kwietnia 2008r. oznacza złożenie oświadczenia woli w sposób umożliwiający drugiej stronie zapoznanie się z nim. Powołując się na stanowisko doktryny (tzw. teorię doręczenia) powód wywodził, iż nadanie przez niego listem poleconym pisma zawierającego wezwanie o którymś mowa w art. 6 ust 3a Prawa

energetycznego, które należy uznać jako oświadczenie woli w rozumieniu kodeksu cywilnego, umożliwiło adresatowi zapoznanie się z jego treścią, mimo braku dowodu doręczenia pisma adresatowi.

Odnosnie zarzutu rażącego naruszenie art. 77 § 1 w zw. z art. 7 k.p.a., powodowe przedsiębiorstwo stwierdziło, iż w jego ocenie złożone przez niego w postępowaniu administracyjnym dowody są wystarczające dla udowodnienia, że zainteresowany R. D. miał możliwość zapoznania się z treścią pisma z dnia 23 kwietnia 2008 r., co na podstawie art. 61 k.c., oznacza złożenie oświadczenia woli. Jednakże, skoro organ uznał fakt doręczenia wnioskodawcy wezwania z dnia 23 kwietnia 2008 r. za nieudowodniony to zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej na organie spoczywał ciężar aktywności dowodowej w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego. W tym celu, zdaniem powoda organ powinien przeprowadzić postępowanie dowodowe we wnioskowanym przez niego zakresie.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pisma, Pozwany Prezes URE podtrzymał w całości stanowisko prezentowane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Na rozprawie w dniu 26 lutego 2014 r. zainteresowany R. D. wniósł o oddalenie odwołania i oświadczył, iż nie otrzymał wezwania do zapłaty wraz z uprzedzeniem o możliwości odłączenia energii. Odnosząc się do zarzutów powoda zainteresowany wyjaśnił, że nieruchomości przy ulicy (...) jest jego własnością lecz nigdy tam nie zamieszkiwał a umowa o energię elektryczną dotycząca tej nieruchomości jako adres korespondencyjny wskazywała ul. (...). Oświadczył, iż nie odbierał żadnej korespondencji, kierowanej przez (...), sprzecznie z umową, na ul. (...) i w związku z tym nie miał możliwości zapoznania się z jej treścią.

Pełnomocnik zainteresowanego (...) Sp. z o.o. poparł odwołanie powoda oraz zgłoszone wnioski dowodowe.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 27 sierpnia 2004 r., pomiędzy (...) S.A. (dostawcą), a R. D. (odbiorcą) zawarta została na czas nieokreślony Umowa Sprzedaży Energii Elektrycznej nr (...). Zgodnie z §1 tej umowy miejscem odbioru energii elektrycznej oraz adresem, na który należy wysyłać faktury i korespondencję od dostawcy jest ul. (...) w W.. (k.5-8 akt adm.) W postanowieniach ogólnych umowy wskazano, iż umowa ta jest przeznaczona dla osób fizycznych nie prowadzących działalności gospodarczej. Bezsprzeczne jest, iż powyższa umowa była umową kompleksową, o której mowa w art. 5 ust 3 Prawa energetycznego, zawierającą postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej.

W wyniku przekształceń przedsiębiorstwa (...) S.A. zarejestrowanego w rejestrze przedsiębiorców KRS w dniu 11 maja 2001 r., Przedsiębiorstwo zmieniło firmę najpierw na (...) SPÓŁKA AKCYJNA, a następnie z dniem 24 września 2008 r., na (...) SPÓŁKA AKCYJNA. (k.17-30). Ponadto, zgodnie ze zmianą ustawy Prawo energetyczne (ustawa z dnia 15 czerwca 2007r. – Dz. U. z 2007, Nr 115, poz. 790) doszło do wyodrębnienia z wyżej wymienionego przedsiębiorstwa z dniem 01 lipca 2007r. działalności w zakresie dystrybucji energii elektrycznej i powstania przedsiębiorstwa o aktualnej nazwie (...) Sp. z o.o. W tej sytuacji stronami postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa URE, na skutek wniosku zainteresowanego R. D. był wnioskodawca oraz przedsiębiorstwo energetyczne działające w dacie wstrzymania dostaw jako (...) S.A a obecnie przedsiębiorstwa energetyczne : (...) S.A. (powód -przedsiębiorstwo obrotu) oraz (...) Sp. z o.o. (zainteresowany -przedsiębiorstwo dystrybucji).

Wnioskodawca twierdził, iż nie otrzymał faktur z tytułu dostaw energii elektrycznej za marzec, kwiecień i maj 2008r.

Okolicznością bezsporną jest, iż wnioskodawca w dniach 2 kwietnia 2008r., 24 kwietnia 2008r. oraz 3 czerwca 2008r. kontaktował się z infolinią (...) S.A. zgłaszając niedoręczenie faktur.

W dniu 1 sierpnia 2008 r., na zlecenie (...) S.A. z dnia 25 lipca 2008 r., (...) Sp. z o.o. wstrzymała dostawy energii elektrycznej do nieruchomości R. D. położonej w W. przy ul. (...) – budynku wielorodzinnego przeznaczonego na

wynajem. (dokument odłączenia z dnia 25.07.2008r.-k.9 akt adm.) Na dokumencie odłączenia jako adres odbiorcy energii w budynku przy ulicy (...) ,zamiast wynikającego z umowy adresu W. ul. (...), wskazano adres W. ul. (...).

Pismem z dnia 3 sierpnia 2008 r., R. D. wezwał (...) Sp. z o.o. do bezzwłocznego wznowienia dostaw energii elektrycznej w budynku przy ul. (...) w W.. (k.10 akt adm.) W treści powyższego wezwania wnioskodawca wyjaśniał , że nie otrzymał faktur za marzec, kwiecień i maj 2008r.z tytułu zapłaty za zużytą energię o czym informował za pośrednictwem infolinii (...) S.A. a obiecanych mu duplikatów faktur nie otrzymał do dnia wystąpienia z wezwaniem o wznowienie dostaw. Otrzymane z opóźnieniem faktury za czerwiec i lipiec zostały przez wnioskodawcę zapłacone.

W dniu 25 sierpnia 2008 r., do Urzędu Regulacji Energetyki wpłynął wniosek R. D. o wydanie decyzji stwierdzającej , że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej przez (...) S.A. do nieruchomości położonej przy ul. (...) w W. od dnia 01 sierpnia 2008r było nieuzasadnione. (k.2-4 akt adm.)

Pismem z dnia 10 września 2008 r., Prezes URE zawiadomił o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostaw energii elektrycznej do jego nieruchomości położonej przy ul. (...) w W. przez (...) S.A. (k.23-24 akt adm.)

W złożonym na wezwanie Prezesa URE piśmie z dnia 22 września 2008 r. (...) S.A. wyjaśniła , iż w związku z brakiem opłaty za fakturę nr (...) z dnia 20 marca 2008 r. w kwocie 185,50zł oraz za fakturę nr (...) z dnia 21 kwietnia 2008r. w kwocie 194,91 zł do wnioskodawcy zostało wysłane przypomnienie w trybie art. 6ust 3a Prawa energetycznego (k.36). Wezwanie do zapłaty (nazwane przez powoda „przypomnieniem”) z dnia 23 kwietnia 2008r. zawierało pouczenie , że (...) w przypadku braku zapłaty kwoty 380,41 zł w terminie 14 dni , jednak nie później niż do dnia 14 maja 2008r. wstrzymane zostanie dostarczanie energii elektrycznej do poniżej wymienionego punktu odbioru (...) . Jako miejsce dostarczania energii elektrycznej wskazano ulicę (...) w W. . Jednakże , należy zauważyć , iż wezwanie powyższe zostało zaadresowane i przesłane na adres ul. (...) zamiast na adres do korespondencji wskazany w umowie stron tj. na ul. (...) (k.39-42 akt adm.)

W piśmie z dnia 13 października 2008r. skierowanym do Prezesa URE wnioskodawca R. D. wyjaśnił ,iż w wyniku prośby skierowanej do (...) S.A. ,we wrześniu 2008r. otrzymał duplikaty brakujących , zaległych faktur za miesiące marzec, kwiecień i maj 2008r., które zostały wystawione 12 i 19 września 2008r.(duplikaty faktur -k.70-73).

W piśmie z dnia 19.09.2008r. (...) S.A. poinformowała R. D. , że terminy płatności ww. duplikatów zostały przesunięte do dnia 10.10.2008r.(k.76).

Bezspornym jest ,że należności za energię elektryczną objęte duplikatami faktur zostały uiszczone przez wnioskodawcę z zachowaniem terminu płatności wskazanego w piśmie powoda.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dokumentów , jak również ich odpisów i kopii zgromadzonych w aktach sprawy i dołączonych do nich aktach postępowania administracyjnego a także niekwestionowanych wzajemnie twierdzeń stron.

W tym stanie faktycznym Sąd okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego stanął na stanowisku, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa i znajduje uzasadnienie w przepisach prawa, zaś twierdzenia podnoszone przez stronę powodową w odwołaniu nie mogą skutkować jej uchYLENIEM, ani zmianą we wnioskowanym zakresie.

W przedmiotowej sprawie spór koncentrował się głównie na kwestii zasadności wstrzymania przez powoda dostaw energii do lokalu zainteresowanego.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2006 r., Nr 89 poz. 625 z późn. zm.), przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, mogą wstrzymać dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w przypadku, gdy odbiorca zwleka z zapłatą za pobrane paliwo gazowe, energię elektryczną lub ciepło albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, pomimo uprzedniego powiadomienia go na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczeniu dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności.

Powyższe uprawnienie przedsiębiorstwa energetycznego jest uprawnieniem szczególnym i podlegającym swoistym kryteriom oceny z uwagi na charakter świadczonej przez przedsiębiorstwo energetyczne usługi. Możliwość zastosowania tego uprawnienia obwarowana jest istotnymi ograniczeniami podyktowanymi cywilizacyjnym znaczeniem dostępu do energii elektrycznej we współczesnym społeczeństwie oraz dotkliwymi skutkami wstrzymania dostaw dla odbiorcy. Skutki te są często nieproporcjonalne w stosunku do szkody, jaką ponosi dostawca energii wskutek opóźnienia w zapłacie należności za dostarczoną energię. Dostrzegając powyższe ustawodawca zastrzegł po stronie przedsiębiorstwa energetycznego obowiązek informowania odbiorcy o zaistniałym zadłużeniu oraz konieczność wyznaczenia odbiorcy dodatkowego terminu na uiszczenie zaległości w celu skorzystania z instytucji wstrzymania dostaw energii elektrycznej.

Z treści powołanego przepisu ustawy - Prawo energetyczne wynika, że wstrzymanie dostaw energii przez powoda - (...) Sp. z o.o. , na zlecenie - (...) S.A. -było możliwe, w przypadku kumulatywnego zaistnienia następujących warunków formalnych : 1) odbiorca opóźnia się w zapłacie należności za energię co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności 2) odbiorca został powiadomiony na piśmie o skutkach nieuregulowania należności tj. o wstrzymaniu dostaw energii i zamiarze wypowiedzenia umowy; 3) został odbiorcy wyznaczony dodatkowy , dwutygodniowy termin do zapłaty zaległych i bieżących należności.

Okoliczności rozpoznawanej sprawy wskazują, że w tym przypadku nie zostały spełnione wymienione w cytowanym przepisie formalne przesłanki umożliwiające przedsiębiorstwu (...) Sp. z o.o. wstrzymanie dostaw energii, na zlecenie (...) S.A. (obecnie (...) S.A.). do nieruchomości wnioskodawcy.

Zważyć bowiem należy, iż co prawda odbiorca energii R. D. zalegał z zapłatą należności za energię elektryczną za miesiąc luty 2008 r., której termin płatności minął 20 marca 2008 r., jednakże było to spowodowane nieotrzymaniem przez niego faktury za ten okres, co zgłaszał za pośrednictwem infolinii (...) S.A.

Rozliczenia z wnioskodawcą z tytułu dostarczanej energii były dokonywane przez (...) S.A. (obecnie (...) S.A.). Okolicznością bezsporną między stronami jest fakt, że zarówno faktury za luty, marzec i kwiecień 2008 roku jak i wezwanie do uregulowania zaległości za dostarczoną energię elektryczną zostały przesłane na adres ul. (...), który nie był adresem do korespondencji wskazanym w umowie przez odbiorcę energii, adresem tym była ulica (...). Niespornym jest również fakt, że odbiorca zwracał się w marcu za pośrednictwem infolinii (...) o przesłanie brakujących faktur. Powód nie kwestionuje, że znany mu był fakt, iż nieruchomość odbiorcy przy ulicy (...), do której była dostarczana energia stanowił budynek w którym znajdowały się lokale przeznaczone na wynajem. W związku z tym faktury za energię elektryczną były potrzebne zainteresowanemu 1 do rozliczeń z najemcami.

§9 pkt. 5 umowy sprzedaży energii stanowił, iż terminem płatności jest dzień oznaczony na fakturze. Niesporny jest fakt iż odbiorca energii nie uiszczył w terminie należności z faktury numer (...) z terminem płatności określonym na 20.03.2008 oraz należności z faktury numer (...) z terminem płatności określonym na dzień 21.04.2008. Jednakże strona powodowa nie wykazała, iż doręczyła odbiorcy wymienione faktury a fakt przesłania ich na niewłaściwy adres oraz interwencja odbiorcy poprzez infolinię pozwala na przyjęcie, że faktury te nie zostały doręczone odbiorcy. Brak faktur nie zwalniał oczywiście z obowiązku zapłaty za dostarczoną energię ale miał znaczenie dla określenia terminu płatności tych należności. Duplikaty faktur z rozliczeniem do dnia 29.02.2008, 31.03.2008 i 30.04.2008 powód otrzymał dopiero we wrześniu 2008 roku wraz z pismem z dnia 19.09.2008r. , w którym zaznaczono ,iż terminy płatności ww. duplikatów zostały przesunięte do dnia 10.10.2008.

Również wezwanie do zapłaty (powiadomienie) z dnia 23.04.2008, wystosowane w trybie art. 6 ust 3a ustawy , w którym odbiorca został poinformowany o istniejących zaległościach w opłatach za energię elektryczną oraz wezwany do ich uiszczenia w terminie 14 dni ,zostało skierowane na błędny adres.

Niewątpliwie możliwość podjęcia działań przewidzianych w tym powiadomieniu polegających na odłączeniu energii i rozwiązaniu umowy uzależniona jest od skutecznego doręczenia go odbiorcy, chociaż przepisy ustawy nie narzucają formy doręczenia.

W przedmiotowej sprawie powiadomienie zostało przesłane do odbiorcy listem poleconym jednakże skierowano je na inny adres niż wskazany w umowie.

(...) S.A. nie przedstawiła dowodu, że powiadomienie z dnia 23.04.2008 zostało doręczone odbiorcy, który powyższemu zaprzeczył. Strona powodowa podniosła, że odbiorca mógł zapoznać się z oświadczeniem woli powoda zawartym w powiadomieniu ponieważ zostało ono przesłane na adres nieruchomości przy ul. (...) również należącej do powoda , co zdaniem powoda uzasadnia prawdopodobieństwo, że korespondencja kierowana na ten adres była przez wnioskodawcę odbierana. Art. 61 §1 k c, na który powołuje się w swoich wywodach powód stanowi, iż oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. W rozpoznawanej sprawie istotnym jest, że powiadomienie zostało przesłane na błędny adres a strona powodowa nie wykazała, że powiadomienie wysłane listem poleconym na ulicę (...) zamiast na ulicę (...) doszło do adresata i że mógł on zapoznać się z jego treścią.

Art. 61 k c nie wymaga, aby adresat faktycznie zapoznał się z treścią oświadczenia natomiast decydujący charakter ma sama możliwość zapoznania się z nim. Przedsiębiorstwo energetyczne , które chce skorzystać z możliwości jakie daje art. 6 ust 3a ustawy – Prawo energetyczne winno zatem liczyć się z obowiązkiem wykazania, że wezwanie/pismo, o którym mowa w/w przepisie ustawy – Prawo energetyczne, dotarło do odbiorcy energii, a także kiedy to nastąpiło, co ma doniosłe znaczenie z punktu widzenia rozpoczęcia biegu terminu w nim określonego. Skoro więc powodowe przedsiębiorstwo energetyczne twierdzi, iż wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do nieruchomości R. D. w dniu 1 sierpnia 2008 r., było uzasadnione, to winno wykazać w toku prowadzonego postępowania, że było do tego uprawnione poprzez spełnienie przesłanek z art. 6 ust 3a ustawy – Prawo energetyczne. Tymczasem powodowa Spółka nie przedstawiła dowodu doręczenia R. D.. pisma z dnia 23 kwietnia 2008 r., a sam fakt zalegania z płatnością za dostarczoną energię elektryczną nie stanowi automatycznej i samoistnej podstawy do wstrzymania dostaw energii do odbiorcy.

Na powodzie spoczywał zatem ciężar wykazania ,że odbiorca miał możliwość zapoznania się z treścią wezwania i zawartego w nim oświadczenia woli . W tym celu przed wydaniem zlecenia zainteresowanemu 2 na odłączenie nieruchomości wnioskodawcy powód winien był ustalić czy przypomnienie do zapłaty zostało wnioskodawcy doręczone i w jakim terminie. Ponieważ tego nie uczynił nie był uprawniony w świetle przepisu art. 6 ust 3a do zlecenia w dniu 25 lipca 2008 roku wstrzymania dostaw energii.

Na marginesie wskazać należy, iż Przedsiębiorstwo energetyczne w sposób błędny wyznaczyło termin na uregulowanie należności, o którym mowa w art. 6 ust 3a ustawy – Prawo energetyczne, poprzez wskazanie konkretnej daty, w której ma nastąpić płatność, zamiast określić go jako „14 dni od chwili doręczenia wezwania”. Podzielając w całości wywody Prezesa URE poczynione w tym zakresie, Sąd Okręgowy podkreśla, iż dwutygodniowy termin, o którym mowa w art. 6 ust. 3 a ustawy - Prawo energetyczne upływa z dniem, który nazwą odpowiada dniowi, w którym należy uznać, że zostało skutecznie złożone oświadczenie woli, o którym mowa w 6 ust. 3a powołanej wyżej ustawy. Nie można przy tym założyć z góry, że list zawierający wspomniane oświadczenie woli zostanie doręczony przez pocztę w konkretnym dniu i na tej podstawie wyznaczyć konkretną datę do której ma nastąpić płatność. W niniejszej sprawie powodowe przedsiębiorstwo wysyłając w dniu 24 kwietnia 2008 r., pismo z dnia 23 kwietnia 2008 r., zawierające przypomnienie, o którym mowa w art. 6 ust. 3 a ustawy - Prawo energetyczne i wyznaczając termin do dnia 14 maja 2008 r., w istocie założyło z góry, iż pismo to zostanie odbiorcy doręczone najpóźniej w dniu 30 kwietnia 2008 r. Takie wyznaczenie momentu, w którym zaktualizuje się prawo do wstrzymania dostaw energii elektrycznej, nie może być uznane za

skuteczne wyznaczenie dwutygodniowego terminu i nie spełnia wymogów o których mowa w przepisie art. 6 ust. 3 a ustawy - Prawo energetyczne.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Sąd zważył, iż bezzasadny jest zarzut naruszenia art.6 ust 3a ustawy – Prawo energetyczne. W ocenie Sądu Prezes URE zasadnie uznał w zaskarżonej decyzji, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej w dniu 1 sierpnia 2008 r., do nieruchomości Wnioskodawcy położonej w W. przy ul (...), przez (...) Sp. z o.o. przy udziale (...) S.A. było nieuzasadnione, albowiem wskazane w art. 6 ust 3a ustawy – Prawo energetyczne, powiadomienie o zaległościach oraz wyznaczonym terminie do ich uregulowania, zostało wysłane do wnioskodawcy listem poleconym zaadresowanym na inny adres, niż wskazany w umowie sprzedaży energii elektrycznej nr (...) z dnia 27 sierpnia 2004 r. i brak jest dowodu jego doręczenia.

Sąd oddalił wniosek dowodowy złożony przez stronę powodową w odwołaniu, o wystąpienie do Poczty Polskiej o uzyskanie informacji, kiedy zainteresowany R. D. otrzymał pismo (...) S.A. nadane dnia 24 kwietnia 2008r. na okoliczność daty i faktu doręczenia uznając, iż przeprowadzenie tego dowodu nie będzie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy powstałej na skutek odwołania od decyzji Prezesa URE rozstrzygającej spór, czy uzasadnione było wstrzymanie dostaw energii do nieruchomości wnioskodawcy w dniu 1 sierpnia 2008 roku. Istotnym jest bowiem, że brak dowodu doręczenia wnioskodawcy wezwania z dnia 23 kwietnia 2008r. nie dawał powodowi podstaw do zlecenia w dniu 25 lipca 2008 r., (...) Sp. z o.o. wstrzymania dostawy energii elektrycznej do nieruchomości R. D. położonej w W. przy ul. (...).

Odnośnie zarzutów dotyczących naruszenia przepisów postępowania administracyjnego tj. art. 77 §1 w zw. z art. 7 k.p.a., wskazać należy, iż zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem (vide: Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 roku sygn. akt III CRN 120/91 OSNC 1992 Nr 5, poz. 87; Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 roku sygn. akt I CKN 265/98 OSP 2000 Nr 5 poz. 68; Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 roku sygn. akt 351/99 OSNC 2000 Nr 3 poz. 47; Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 roku sygn. akt I CKN 1036/98 LEX Nr 52708; Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 roku, sygn. akt III SZP 2/05 OSNP 2006/19-20/312), Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Celem postępowania nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami powstający dopiero po wydaniu decyzji przez Prezesa Urzędu. Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradyktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów. Sąd antymonopolowy jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, w tym wypadku Urzędu Regulacji Energetyki, według reguł kontradyktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowno-administracyjnym.

Sąd uznał zatem, że nawet gdyby przyjąć, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych to nie mogą one być przedmiotem postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, bowiem Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym. Dlatego też, co słusznie wskazał pozwany Prezes UKE w uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie, zarzuty dotyczące naruszenia przepisów k.p.a., ocenić należało jak bezprzedmiotowe.

Nie znajdując zatem podstaw uzasadniających uwzględnienie odwołania orzeczono jak w sentencji na podstawie przepisu art. 479⁵³ §1 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, na podstawie art. 98 i 99 k.p.c.

SSO Hanna Kulesza